

[Tinning]

Jeg vil tillade mig at foreslå hr. Riishøj at tage sig et glas vand af det kolde. Jeg kender situationen: vi har ikke råd til at ansætte eksperter, vi har ikke et stort administrativt apparat i ryggen, men vi har alligevel aldrig lavet et beslutningsforslag som nr. B 36. Prøv at læse det! »Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, som indebærer, at et elforsyningselskab højst må pålægge elforbrugere faste afgifter svarende til en rimelig målerleje samt de med forbruget forbundne administrationsomkostninger.«

Det var et af dem, jeg sagde er for tynde. En rimelig målerleje – så slår man selvfølgelig op i bemærkningerne –: 19 linjer, hvoraf de fem er brugt på at fortælle, at det er en uændret genfremsættelse af noget, man er kommet med en gang før. Derudover står der, havde jeg nær sagt, selvfølgelig ikke noget som helst. Der står, at de faste afgifter varierer fra næsten ingenting til omkring 40 pct. Der står ikke noget som helst om, hvad SF mener med en rimelig målerleje. Der står ikke noget som helst om, hvad SF mener med »de med forbruget forbundne administrationsomkostninger«. Det kan hr. Riishøj naturligvis opfatte som en sur bemærkning, men det er en overfortolkning. Det eneste, jeg har sagt, er, at hvis alle begyndte at komme løbende, hver gang de havde en idé, der var lige så indholdsrig som B 36, så stod vi ikke her klokken halv seks og tænkte: nu skal vi snart hjem; så sad vi her klokken 2 om natten og tænkte: nu er vi snart halvvejs igennem dagsordenen! Det, der bekymrer mig, er, at vi skal bruge tiden på det dér.

Så siger hr. Riishøj: ja men så kom da med noget selv! Nej, hr. Riishøj, vi kunne da ikke finde på at komme med sådan noget selv bare for at kunne sige, at vi også er kommet med det. Det, vi har sagt om dette her, er, at det ikke er værd at komme med; lad være med sådan noget!

Så siger hr. Riishøj, at vi må være lidt konstruktive, gå hen i udvalget og konkretisere tingene. Ja men det er jo ikke sådan – og det ved hr. Riishøj også godt – at vi bruger udvalgsarbejdet til at starte på et så generelt, tomt og intetsigende niveau og bevæger os frem mod konkretiseringer. Sådan foregår udvalgsarbejdet ikke herinde, og det er ærlig talt for meget forlangt, at vi nu også ud over at deltage i debatten her på det grundlag skal begynde at bruge tid i udvalgsarbejdet på at

skrive det dér forslag 98 pct. om, for det vil det jo kræve, for at det kunne blive brugbart.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det bliver en slags supplement til hr. Tinning. Jeg vil godt sige til hr. Riishøj, at jeg ikke er sur, jeg er muligvis skuffet, og der er ikke tale om konkurrence. At jeg er nervøs for konkurrence på dette niveau, hr. Riishøj, kan jeg faktisk ikke sige.

Så vil jeg godt sige, at når det drejer sig om udvalgsarbejde, og hvilke forslag man skal fremsætte, er det ikke SF, der disponerer over min tid, men mig selv, der gør det, og når vi ikke har fremsat forslag, er det faktisk, fordi vi synes, at området var temmelig indviklet og derfor krævede en nøjere gennemarbejdning. Det er altså andre krav til det.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke gennemgik de enkelte forslag, for det nænnede jeg faktisk ikke. Jeg synes ikke, de kan bære en detaljeret gennemgang for de allerflestes vedkommende. Jeg indrømmer gerne, at L 86 er klarere end så mange af de andre. Der er dog ikke nogen angivelse af, hvordan de syv medlemmer bliver uafhængige af forsynings- og kommunale interesser, og hvordan de skal udpeges. Det er faktisk ikke indeholdt i det.

Så siger hr. Riishøj, at det følges op af 17 andre forslag, eller hvor mange det nu er. Ja, det ved vi andre jo altså ikke noget om; jeg kan på nuværende tidspunkt kun sige, at jeg håber, at der er en lille smule mere indhold i de næste forslag, end der har været i disse, rent præcisionsmæssigt.

Så vil jeg godt sige, også konkluderende på det her, at jeg regner med, at det er SF, der er den drivende kraft i dette udvalgsarbejde. Jeg mener, at det er normal folketingspraksis, at det ikke er de andre partier, der skal pukke sig igennem for, at SF eller andre får nogle forslag igennem. Det må være SF, der virkelig driver udvalgsarbejdet i retning af at stille nogle spørgsmål, og hvad ved jeg, for at det her overhovedet kan blive noget, man kan diskutere.

Om det konkrete spørgsmål om de 30 pct. vil jeg godt sige til hr. Riishøj: ja, vi har en finanslovsaftale med regeringen om, at vi har vedtaget en finanslov i 1984, og skal der laves noget om på den, kræver det i hvert fald enighed med regeringen.